

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2023. № 6.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.6.42>

УДК 370.176

I. О. Гуца,

к. е. н, доцент, доцент кафедри економічної теорії, Національний університет біоресурсів і природокористування України

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5790-1630>

Н. В. Крупко,

старший викладач, старший викладач кафедри фізичного виховання, Національний університет біоресурсів і природокористування України

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-5987-4251>

НАГАЛЬНА ВАЖЛИВІСТЬ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ФІЗКУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ

I. Gushcha,

*PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Economic Theory,
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine*

N. Krupko,

*Senior Lecturer of the Department of Physical Education, National University of Life
and Environmental Sciences of Ukraine*

THE URGENT IMPORTANCE OF DIGITALIZING THE ACTIVITIES OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS INSTITUTIONS IN UKRAINE

Мета статті полягає у визначенні та обґрунтуванні нагальної важливості цифровізації діяльності закладів фізкультури і спорту в Україні. Досліджено динаміку кількості закладів фізичної культури та спорту, охоплення осіб та фінансування в Україні з 2018 по 2022 роки. Розглянуто переваги і виклики впровадження цифрових технологій у фізичну культуру і спорт. Проаналізовано структуру фінансування за джерелами та за напрямками у розрізі років. Наведено приклади досвіду інших країн щодо цифрової трансформації фізичної культури і спорту. Розроблено рекомендації та стратегії для впровадження цифрових технологій у діяльність закладів фізкультури і спорту в Україні. Зроблено висновок про потенціал цифрових технологій для розвитку фізичної культури і спорту в Україні.

The modern world is in the age of digital technologies that are changing the way we live, work and play. The field of physical culture and sports is no exception and also faces challenges and opportunities offered by digital transformation. The digitalization of physical education and sports institutions in Ukraine is an urgent problem that requires scientific and practical consideration.

The purpose of the article is to define and substantiate the urgent importance of digitalization of physical education and sports institutions in Ukraine. The practical significance of this problem lies in the need to develop strategies and recommendations for the introduction of digital technologies into the activities of physical education and sports institutions in order to achieve maximum development potential. This will improve the training and monitoring of the physical condition of athletes, improve communication between sports clubs and attract more people to an active lifestyle through digital platforms.

The dynamics of the number of physical culture and sports institutions, coverage of people and financing in Ukraine during 2018-2022 are studied. The advantages and challenges of introducing digital technologies in physical culture and sports are considered. The structure of financing of institutions is analyzed depending on the sources and areas of expenditure. Examples of successful experience of other countries, such as Sweden and Japan, in the implementation of digital technologies are given. Recommendations and strategies for the

implementation of digital solutions in the activities of physical education and sports institutions in Ukraine are developed in order to achieve maximum development potential. The importance of partnerships, staff training and adequate funding is emphasized. It is concluded that digital technologies have a great potential to change physical culture and sports in Ukraine, in particular, to improve access to training, activity monitoring and communication. The need for further research to assess the effectiveness and user experience of digital technologies in this area is noted.

In general, digital technologies have the potential to become a significant catalyst for the development of physical culture and sports in Ukraine, attracting more people to an active lifestyle and improving the quality of training and sports achievements.

Ключові слова: *цифровізація, заклади фізкультури і спорту, цифрова трансформація, інформаційні технології.*

Keywords: *digitalization, physical education and sports institutions, digital transformation, information technology.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасний світ знаходиться в епоху цифрових технологій, які змінюють способи життя, роботи та розваг. Сфера фізичної культури і спорту не є винятком і також стикається з викликами та можливостями, що пропонує цифрова трансформація. Цифровізація діяльності закладів фізкультури і спорту в Україні є актуальною проблемою, що вимагає наукового й практичного розгляду.

Проблема недостатньої цифровізації в сфері фізичної культури і спорту в Україні вимагає уваги з двох важливих причин. По-перше, це пов'язано з необхідністю вдосконалення та оптимізації процесів тренувань, моніторингу та аналізу фізичного стану спортсменів. Цифрові інструменти та технології можуть значно покращити ефективність тренувань, дозволяючи збирати, аналізувати та інтерпретувати дані про фізичні показники спортсменів. Це важливо для досягнення максимальних результатів та попередження можливих

травм. По-друге, цифрові технології надають можливості для залучення широкої аудиторії до фізичної активності та спорту. Онлайн-платформи, мобільні додатки та віртуальні тренування стають доступними і зручними інструментами для зайняття фізичними вправами та спортом. Це не лише сприяє популяризації активного способу життя, але і дає змогу покращити доступність фізичних занять для людей з різних соціальних груп та географічних обмежень. Практичні наслідки недостатньої цифровізації в сфері фізичної культури і спорту відображаються в обмеженому доступі до передових тренувальних методик та технологій, недостатньому моніторингу фізичного розвитку спортсменів, низькому рівні спортивної аналітики та управління спортивними закладами. Недостатня цифровізація також може обмежувати можливості залучення фінансування та спонсорської підтримки у сфері фізичної культури і спорту.

Практичне значення цієї проблеми полягає у необхідності розробки стратегій та рекомендацій щодо впровадження цифрових технологій у діяльність закладів фізкультури і спорту з метою досягнення максимального потенціалу розвитку. Це дозволить покращити тренування та моніторинг фізичного стану спортсменів, поліпшити комунікацію між спортивними клубами та залучити більше людей до активного способу життя через цифрові платформи.

Таким чином, проблема недостатньої цифровізації в сфері фізичної культури і спорту має важливий науковий та практичний зв'язок, а вирішення цієї проблеми є важливим завданням для покращення розвитку цих сфер в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Цифровізація стала невід'ємною складовою розвитку різних галузей, включаючи фізичну культуру і спорт. У сучасному світі цифрові технології відіграють важливу роль у поліпшенні ефективності та якості різних процесів. Аналіз останніх досліджень та публікацій, зокрема робіт П.Ю. Андрєєва [1], Г. Білавич [2], А.О. Двігуна [3], Л.А. Кургузенкової [4], Н.В. Якубовської [5] та Я. Ястреба [6], свідчить про

нагальну важливість цифровізації діяльності закладів фізкультури і спорту в Україні. Ці дослідження демонструють переваги і можливості впровадження цифрових технологій у фізичну культуру і спорт, а також з'ясовують потенційні виклики та перешкоди на цьому шляху.

Згідно з дослідженнями П.Ю. Андрєєва, сучасний стан цифрової трансформації сфери фізичної культури та спорту в Україні вказує на потребу у впровадженні цифрових інструментів і розвитку інформаційно-комунікаційних технологій для підвищення ефективності тренувань, моніторингу фізичного стану спортсменів та покращення комунікації між спортивними закладами та органами управління [1]. У своєму дослідженні Г. Білавич звертає увагу на вплив цифровізації освіти та дистанційного навчання на рухову активність та здоров'я збереження учнів і студентів. Вона вказує на можливості використання цифрових платформ та мобільних додатків для сприяння фізичній активності та збереження здоров'я в умовах сучасного життя [2]. А.О. Двігун аргументує, що цифрові технології сприяють розвитку фізичної культури та спорту в умовах глобалізації, децентралізації та цифровізації. Він вказує на значення впровадження цифрових платформ для розвитку спортивної інфраструктури, сприяння комунікації між спортивними клубами та залучення широкого загалу до занять фізичними вправами [3]. Дослідження Л.А. Кургузенкової вказують на потенціал цифрової трансформації в сфері спорту. Вона розглядає поняття цифрової трансформації в контексті фізичної культури та спорту, а також аналізує досвід інших країн у використанні цифрових технологій у спорті [4]. Н.В. Якубовська в своїй публікації зосереджується на інтеграції досягнень цифрової сфери і маркетингу в спорті та індустрії фітнесу. Вона визначає особливості цього процесу та вказує на перспективи його розвитку [5]. Я. Ястреб у своїй роботі розглядає фінансування фізичної культури і спорту в умовах цифровізації, вказуючи на необхідність вдосконалення методологічних підходів до фінансового забезпечення даної сфери [6].

Отже, аналіз останніх досліджень та публікацій свідчить про нагальну важливість цифровізації діяльності закладів фізкультури і спорту в Україні.

Цифрові технології мають значний потенціал для підвищення ефективності тренувань, поліпшення моніторингу фізичного стану спортсменів, залучення широкої аудиторії до занять фізичними вправами та розвитку спортивної інфраструктури. Однак, необхідно враховувати потенційні виклики та перешкоди, що можуть виникнути при впровадженні цифрових технологій. Результати досліджень дають підстави для подальших наукових досліджень та розробки стратегій цифрової трансформації в галузі фізичної культури і спорту для досягнення максимального потенціалу розвитку.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає у визначенні та обґрунтуванні нагальної важливості цифровізації діяльності закладів фізкультури і спорту в Україні. Основними завданнями статті є: виявлення переваг і можливостей, які пропонують цифрові технології для розвитку фізичної культури і спорту; виявлення потенційних викликів та перешкод, які можуть виникнути при впровадженні цифрових технологій у фізичну культуру і спорт; розгляд можливостей використання існуючого досвіду інших країн у питанні цифрової трансформації фізичної культури і спорту; розробка рекомендацій та стратегій щодо впровадження цифрових технологій у діяльність закладів фізкультури і спорту з метою досягнення максимального потенціалу розвитку.

Ця проблема має важливий науковий зв'язок, оскільки передбачає аналіз останніх досліджень та публікацій, що стосуються цифрової трансформації і впровадження цифрових технологій у галузі фізичної культури і спорту. Результати цих досліджень допоможуть зрозуміти переваги та можливості, які надають цифрові технології для розвитку спортивної сфери.

Виклад основного матеріалу дослідження. Спочатку проаналізуємо сучасний стан діяльності закладів фізкультури і спорту України. Динаміка кількості закладів фізичної культури та спорту та штатних працівників наведена в табл.1.

Таблиця 1. Динаміка кількості закладів фізичної культури та спорту та штатних працівників в Україні за 2018-2022 рр. [7]

Рік	Кількість закладів фізичної культури та спорту, од	Приріст, %	Кількість штатних працівників, усього	Приріст, %
2018	47280	-	70135	-
2019	45738	-3,26	69067	-1,52
2020	44390	-2,95	69270	0,29
2021	38275	-13,78	68956	-0,45
2022	34758	-9,19	60282	-12,58

У 2018 році було зареєстровано 47 280 закладів фізичної культури та спорту, в яких працювало 70 135 штатних працівників. Протягом наступних років, з 2018 по 2019 рік, кількість закладів зменшилась на 3,26%, до 45 738 закладів, а кількість штатних працівників скоротилась на 1,52% до 69 067 осіб. З 2019 по 2020 рік спостерігався подальший зворотний тренд, зменшення кількості закладів на 2,95% до 44 390 закладів. Проте кількість штатних працівників зростала на 0,29% до 69 270 осіб. У 2021 році кількість закладів спорту значно скоротилась на 13,78%, до 38 275. Кількість штатних працівників також зменшилась, але менш значно - на 0,45%, до 68 956 осіб. У 2022 році тренд зменшення продовжився, кількість закладів фізичної культури та спорту знизилась на 9,19%, до 34 758. За кількістю штатних працівників також відбувся помітний спад, скорочення становило 12,58%, до 60 282 осіб. Загалом можна зробити висновок, що протягом зазначеного періоду в Україні спостерігалась тенденція до зменшення кількості закладів фізичної культури та спорту та штатних працівників. Це може бути пов'язано з різними факторами, такими як фінансові обмеження, зміни в управлінській політиці чи інші зовнішні чинники, що впливають на розвиток спорту в Україні.

Динаміка кількості осіб, які охоплені фізкультурно-оздоровчою діяльністю, наведена на рис.1.

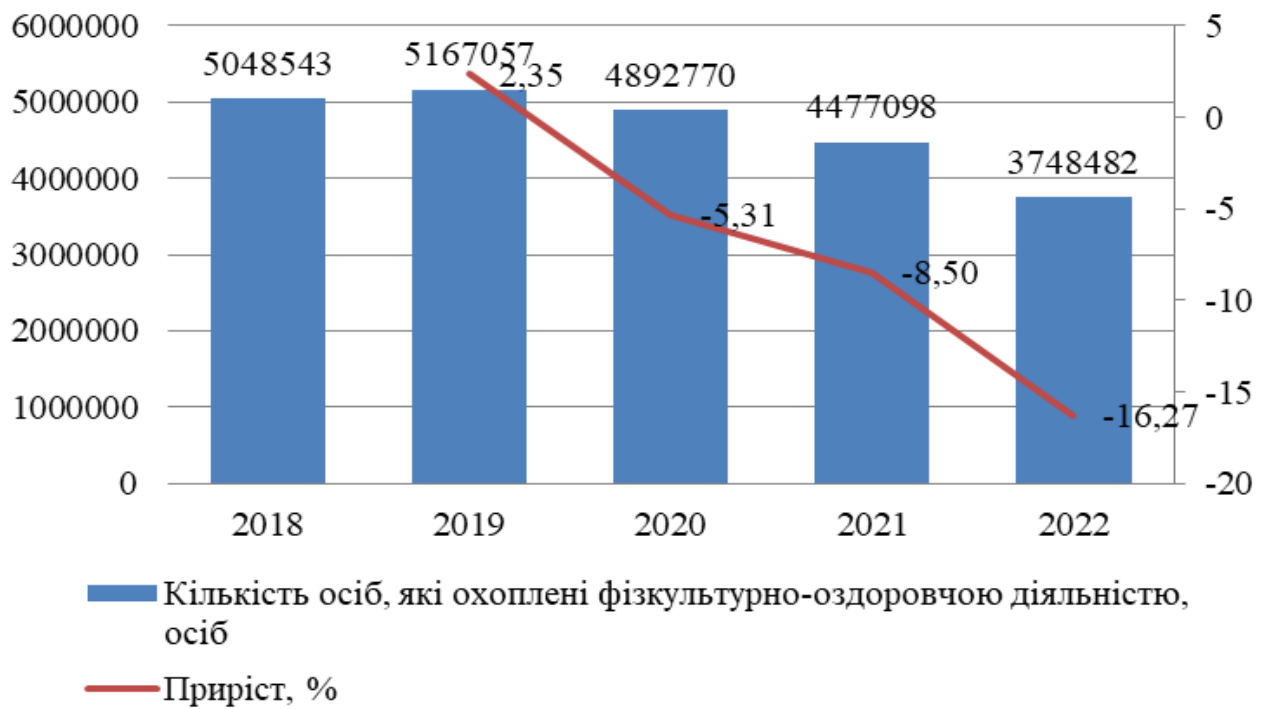

Рис.1. Динаміка кількості осіб, які охоплені фізкультурно-оздоровчою діяльністю, в Україні за 2018-2022 рр. [7]

У 2018 році ця кількість становила 5 048 543 особи. За наступні роки, з 2018 по 2019 рік, спостерігався позитивний тренд зі збільшенням кількості осіб, які займаються фізкультурно-оздоровчою діяльністю. Кількість зросла на 2,35% до 5 167 057 осіб. Проте з 2019 по 2020 рік було відзначено зниження кількості осіб, які займаються фізкультурно-оздоровчою діяльністю, на 5,31%, до 4 892 770 осіб. У 2021 році спостерігався подальший спад, кількість осіб, які займаються фізкультурно-оздоровчою діяльністю, скоротилась на 8,50%, до 4 477 098 осіб. У 2022 році тренд зниження продовжився, кількість осіб, які займаються фізкультурно-оздоровчою діяльністю, зменшилась на 16,27%, до 3 748 482 осіб. Отже, можна зробити висновок, що протягом зазначеного періоду в Україні спостерігався загальний спад у кількості осіб, які займаються фізкультурно-оздоровчою діяльністю. Це може бути пов'язано з різними факторами, такими як зміни в популярності фізкультурно-оздоровчих заходів, доступність спортивних закладів, економічні обмеження або інші соціокультурні та економічні фактори, що впливають на зайнятість та інтерес

до фізичної активності у населення.

Також оцінимо динаміку фінансування діяльності закладів фізкультури і спорту України (табл.2).

Таблиця 2. Динаміка фінансування діяльності закладів фізкультури і спорту України за 2018-2022 рр. [7]

Рік	Фінансування сфери фізичної культури і спорту, млн грн	Приріст, %
2018	10778	-
2019	12269	13,83
2020	11672	-4,87
2021	107538	821,33
2022	8438	-92,15

У 2018 році сума фінансування склала 10 778 млн грн. Протягом 2019 року було зафіксовано збільшення фінансування на 13,83%, до 12 269 млн грн. Проте з 2019 по 2020 рік спостерігався зворотний тренд зі зменшенням фінансування на 4,87%, до 11 672 млн грн. У 2021 році відбувся різкий стрибок у фінансуванні сфери фізичної культури і спорту, збільшившись на 821,33% до 107 538 млн грн. Це значне збільшення може бути пов'язане зі змінами в державній політиці щодо розвитку фізичної культури і спорту, а також з врахуванням особливостей пандемії COVID-19 і необхідності підтримки спортивних закладів та організацій. У 2022 році спостерігалось значне зменшення фінансування на 92,15%, до 8 438 млн грн. Це може бути пов'язано з різними факторами, такими як економічні обмеження, перерозподіл бюджетних коштів або зміни в пріоритетах фінансування державних програм. Загалом можна зробити висновок, що протягом зазначеного періоду в Україні спостерігалась коливання у фінансуванні сфери фізичної культури і спорту.

Структура фінансування діяльності закладів фізкультури і спорту України за джерелами наведена на рис.2.

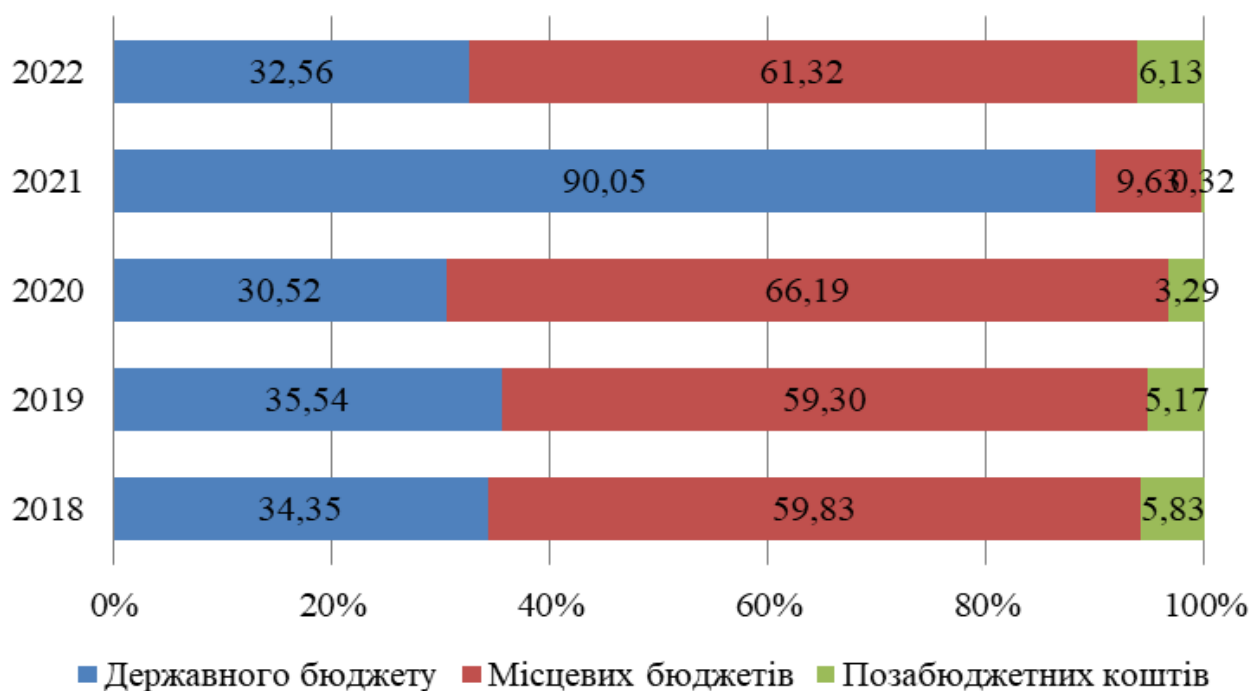

Рис.2. Структура фінансування діяльності закладів фізкультури і спорту України за джерелами за 2018-2022 рр.,% [7]

У 2018 році найбільша частка фінансування (34,35%) надходила з державного бюджету. Місцеві бюджети становили 59,83% фінансування, а позабюджетні кошти складали 5,83%. У 2019 році структура фінансування лишалась схожою. Державний бюджет забезпечував 35,54% фінансування, місцеві бюджети – 59,30%, а позабюджетні кошти – 5,17%. Протягом 2020 року відбулися деякі зміни. Частка державного бюджету в забезпеченні фінансування зменшилась до 30,52%, тоді як місцеві бюджети зросли до 66,19%. Позабюджетні кошти скоротилися до 3,29%. У 2021 році структура фінансування суттєво змінилась. Державний бюджет став основним джерелом фінансування, що складало 90,05%. Місцеві бюджети внесли лише 9,63% фінансування, а позабюджетні кошти становили лише 0,32%. У 2022 році структура фінансування відновила деяку рівновагу. Державний бюджет забезпечував 32,56% фінансування, місцеві бюджети – 61,32%, а позабюджетні кошти – 6,13%. Отже, можна зробити висновок, що протягом зазначеного періоду в Україні відбувалися зміни в структурі фінансування діяльності

закладів фізкультури і спорту. Ці зміни можуть бути обумовлені різними факторами, такими як зміни в політиці фінансування, перерозподіл бюджетних ресурсів, залежність від місцевих установ та позабюджетних джерел фінансування.

Структура фінансування діяльності закладів фізкультури і спорту України за напрямками наведена на рис.3.

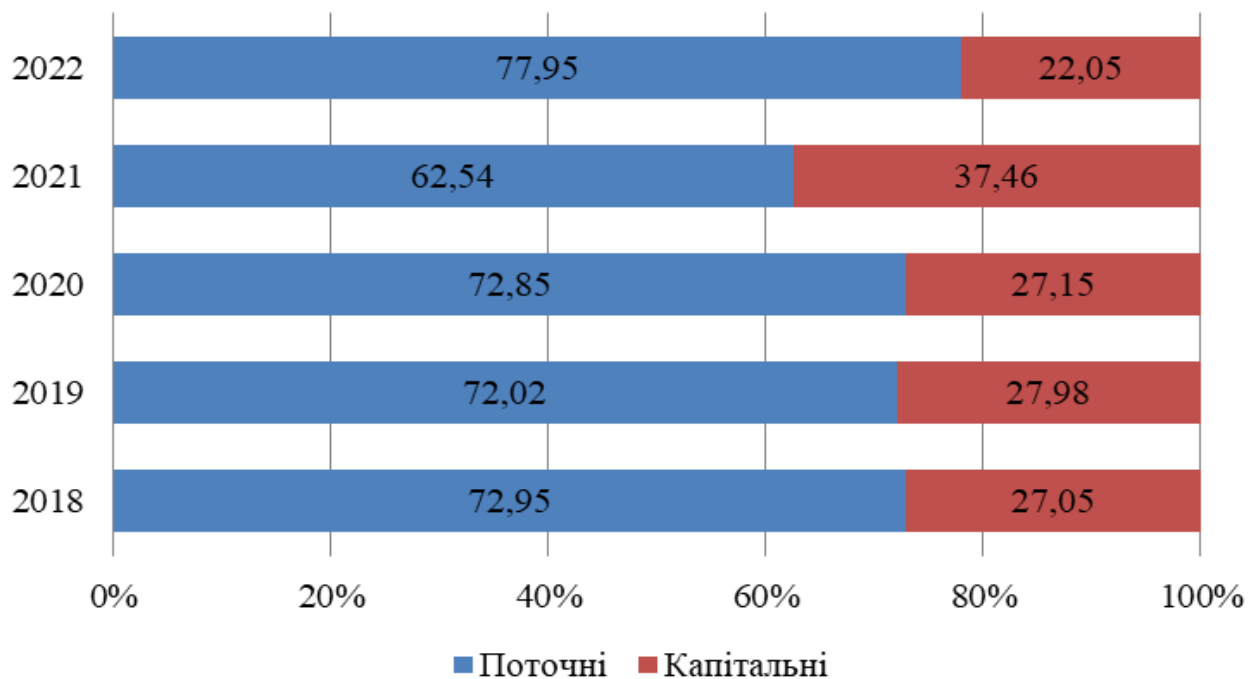

Рис.3. Структура фінансування діяльності закладів фізкультури і спорту України за напрямками за 2018-2022 рр.,% [7]

У 2018 році більша частка фінансування (72,95%) була спрямована на поточні витрати, тоді як капітальні витрати становили 27,05%. У 2019 і 2020 роках структура фінансування залишалась схожою. Поточні витрати складали близько 72% фінансування, а капітальні витрати становили приблизно 28%. У 2021 році структура фінансування зазнала значних змін. Доля поточних витрат скоротилась до 62,54%, тоді як капітальні витрати зросли до 37,46%. Це може свідчити про зміну пріоритетів у витрачанні фінансових ресурсів, зокрема, більша увага приділялась розвитку та модернізації інфраструктури спортивних закладів. У 2022 році структура фінансування повернулась до більш

традиційного розподілу. Поточні витрати становили 77,95% фінансування, тоді як капітальні витрати скоротилися до 22,05%. Загалом можна зробити висновок, що протягом зазначеного періоду в Україні структура фінансування діяльності закладів фізкультури і спорту зазнала певних змін. Ці зміни можуть бути обумовлені різними факторами, такими як потреби у забезпеченні поточних витрат на утримання спортивних закладів та програм, або необхідність вкладати кошти у розвиток і модернізацію спортивної інфраструктури.

У процесі аналізу даних, пов'язаних з фізичною культурою і спортом в Україні з 2018 по 2022 роки, було виявлено деякі важливі тенденції. Кількість закладів фізичної культури та спорту в країні зменшилась з 2018 по 2022 роки, але з 2021 року спостерігається стабілізація цього показника. Кількість осіб, які охоплені фізкультурно-оздоровчою діяльністю, також зменшилась протягом розглянутого періоду. Це може бути показником зменшення інтересу громадян до занять фізичною активністю. Фінансування діяльності закладів фізкультури і спорту було нестабільним. Приріст фінансування в 2019 році був помітним, але у 2022 році значно знизився. Структура фінансування демонструє зміни в розподілі коштів. Зокрема, спостерігається зростання долі державного бюджету в 2021 році, але вона знову знизилась у 2022 році.

Цифровізація діяльності закладів фізкультури і спорту в Україні має нагальну важливість для подальшого розвитку цих сфер. Виділимо переваги цифрових технологій для розвитку фізичної культури і спорту в Україні:

1. Цифрові технології дозволяють розширити доступ до фізичної активності та спортивних програм для широкої аудиторії. Вони можуть використовуватись для надання онлайн-уроків, тренувань та інструкцій, що дозволяє людям займатися спортом у будь-який зручний для них час та місце.

2. Цифрові технології дозволяють збирати дані про фізичну активність та спортивні досягнення. Це допомагає спортсменам, тренерам і організаціям зрозуміти та оцінити прогрес у досягненні спортивних цілей, а також сприяє вдосконаленню тренувальних програм та стратегій.

3. Цифрові технології дозволяють впроваджувати нові методики та підходи до фізичної активності та спорту. Наприклад, використання віртуальної реальності, додатків для мобільних пристроїв, трекерів фізичної активності та інших інноваційних рішень сприяє залученню людей до занять спортом та забезпечує нові можливості для розвитку і покращення фізичного благополуччя.

4. Цифрові технології допомагають створювати спільноти спортсменів, тренерів і любителів фізичної активності. Вони надають можливість обмінюватись досвідом, взаємодіяти, мотивувати один одного та спільно працювати над досягненням спортивних цілей.

Усі ці переваги цифрових технологій відкривають нові можливості для розвитку фізичної культури і спорту в Україні, забезпечуючи більш широкий доступ до спорту, покращення тренувань та прогресування у спортивній діяльності, а також сприяючи інноваціям та спільній взаємодії. Це може сприяти популяризації фізичної активності, підвищенню рівня спортивних досягнень та покращенню фізичного здоров'я населення України.

Разом з тим, впровадження цифрових технологій у фізичну культуру і спорт може стикатися з деякими викликами і перешкодами:

1. Не всі регіони або заклади мають доступ до необхідної інфраструктури та інтернет-підключення. Це може обмежити можливості впровадження цифрових технологій та зменшити їх доступність для певних груп населення.

2. Впровадження цифрових технологій може вимагати значних фінансових витрат на закупівлю обладнання, розробку програмного забезпечення та підтримку інфраструктури. Для деяких організацій і установ, особливо тих, що працюють з обмеженими бюджетними ресурсами, це може бути викликом.

3 Використання цифрових технологій вимагає від тренерів, фахівців і користувачів розуміння та володіння необхідними навичками. Не всі тренери та фахівці можуть мати достатній рівень комп'ютерної грамотності або знання про використання цифрових інструментів, що може ускладнити їх використання в

практиці.

4. Використання цифрових технологій вимагає збору та обробки персональних даних про користувачів. Це може породити проблеми з приватністю та безпекою даних. Важливо забезпечити адекватні заходи захисту даних і дотримуватися відповідних норм та правил.

5. Впровадження цифрових технологій не завжди гарантує автоматичне покращення результатів або мотивації. Деякі люди можуть не бути зацікавлені в використанні цифрових інструментів або не знаходити їх ефективними для досягнення своїх цілей.

Враховуючи ці виклики, важливо ретельно планувати і впроваджувати цифрові технології у фізичну культуру і спорт. Це вимагає підтримки від уряду, організацій, тренерів та фахівців, а також залучення всіх зацікавлених сторін для успішної реалізації цих технологій з метою поліпшення якості навчання, тренування та спортивних досягнень.

Вивчення досвіду успішних країн може надати Україні ідеї та інноваційні рішення для впровадження цифрових технологій у фізичну культуру і спорт. Інші країни можуть мати ефективні моделі управління, програми розвитку, підходи до тренувань та спортивної аналітики, які можуть бути корисними для України. Врахування досвіду інших країн також дозволить адаптувати та модифікувати цифрові рішення під українські умови. Україна має свої особливості, такі як культурні, соціальні та інфраструктурні, і врахування цих факторів допоможе створити ефективні та придатні для використання цифрові рішення.

Зважаючи на широкий спектр цифрових технологій, що використовуються у фізичній культурі та спорті, ось декілька прикладів досвіду інших країн:

1. Корея відома своєю розвинутою інтернет-інфраструктурою та високошвидкісним Інтернетом. У них розвинуті мобільні додатки для тренувань та фітнесу, які надають індивідуально налаштовані тренувальні програми, відеоуроки, статистику та зворотний зв'язок. Такі додатки

допомагають користувачам ефективно планувати та виконувати тренування, стежити за своїм прогресом та отримувати мотивацію.

2. Нідерланди відомі своїм підходом до створення «спортивних екосистем». Вони активно використовують цифрові технології для об'єднання спортивних клубів, спортсменів, тренерів та фанатів. Це включає веб-платформи, додатки та соціальні мережі, які сприяють обміну інформацією, координації тренувань та організації спортивних подій.

3. У Швеції активно використовуються віртуальна реальність (VR) та доповнена реальність (AR) для поліпшення спортивного досвіду. Наприклад, спортивні тренери використовують VR-симуляції, щоб навчити спортсменів новим рухам та стратегіям у безпечних умовах. AR-додатки дозволяють глядачам спостерігати за спортивними змаганнями та отримувати розширену інформацію про спортсменів та результати.

4. У США широко використовуються сенсори та пристрої зі зв'язком на основі Інтернету речей (IoT) для моніторингу фізичної активності та аналізу даних. Такі пристрої можуть вимірювати серцевий ритм, кількість кроків, швидкість та інші фізичні показники. Ці дані допомагають спортсменам, тренерам та медичному персоналу відстежувати прогрес, виявляти ризики та приймати інформовані рішення.

Ці приклади демонструють різноманітність цифрових технологій, які використовуються в різних країнах для розвитку фізичної культури і спорту. Аналіз і адаптація цього досвіду може допомогти Україні впровадити ефективні та інноваційні рішення у цій галузі. Загалом, використання існуючого досвіду інших країн є цінним ресурсом для розвитку цифрової трансформації фізичної культури і спорту в Україні. Це дозволить прискорити процес впровадження цифрових технологій, забезпечити кращу якість навчання та тренувань, поліпшити спортивні досягнення і підвищити доступність для широкої аудиторії.

Рекомендації та стратегії щодо впровадження цифрових технологій у діяльність закладів фізкультури і спорту в Україні мають на меті досягнення

максимального потенціалу розвитку цієї галузі та включають:

1. Проведення детальної оцінки потреб і можливостей закладів фізкультури і спорту відносно використання цифрових технологій. Це допоможе визначити основні пріоритети і з'ясувати, які конкретні технології будуть найбільш корисними для розвитку цих закладів.

2. Забезпечення належної інфраструктури та доступу до швидкісного Інтернету, що є ключовим аспектом успішного впровадження цифрових технологій. Необхідно сприяти розвитку широкосмугового Інтернету та забезпечити належну технічну підтримку для закладів фізкультури і спорту.

3. Впровадження цифрових технологій потребує належного навчання та підтримки персоналу. Необхідно організувати тренінги та семінари для тренерів, працівників і адміністраторів, щоб вони могли опанувати нові технології та ефективно їх використовувати.

4. Розробка спеціалізованих додатків та платформ, які відповідають потребам фізкультурних закладів і спортивних організацій, є важливим аспектом. Ці додатки можуть включати функціонал для реєстрації, планування тренувань, моніторингу фізичної активності, аналізу даних та спілкування з тренерами.

5. Співпраця з технологічними компаніями може бути важливою для впровадження цифрових технологій у фізичну культуру і спорт. Заклади можуть укладати партнерські угоди з розробниками програмного забезпечення, виробниками пристроїв та іншими технологічними компаніями для спільної розробки та використання інноваційних рішень.

6. Для успішного впровадження цифрових технологій важливо забезпечити достатнє фінансування. Уряд може надавати фінансову підтримку через спеціальні програми та гранти, спрямовані на розвиток фізичної культури і спорту з використанням цифрових технологій.

Важливо розуміти, що успішне впровадження цифрових технологій потребує комплексного підходу та співпраці між різними зацікавленими сторонами, такими як уряд, спортивні організації, технологічні компанії та

академічні установи. Ці рекомендації та стратегії можуть служити основою для розвитку фізичної культури і спорту в Україні за допомогою цифрових технологій.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

Цифрові технології мають великий потенціал для розвитку фізичної культури і спорту в Україні. Впровадження цифрових рішень може покращити доступ до спортивних послуг, поліпшити тренувальні процеси, забезпечити ефективний моніторинг та аналіз даних, сприяти комунікації та спілкуванню між тренерами та спортсменами, а також залучати більше людей до активного способу життя. Разом з тим, впровадження цифрових технологій у фізичну культуру і спорт також стикається з певними викликами та перешкодами. Необхідно забезпечити належну інфраструктуру та доступ до швидкісного Інтернету, здійснити навчання та підтримку персоналу, розробити спеціалізовані додатки та платформи, а також забезпечити необхідне фінансування для успішного впровадження цифрових рішень.

В цілому, цифрові технології мають потенціал стати суттєвим каталізатором розвитку фізичної культури і спорту в Україні, привернути більше людей до активного способу життя та покращити якість тренувань та спортивних досягнень.

Подальші дослідження в даному напрямку можуть фокусуватись на оцінці ефективності впровадження цифрових технологій у фізичну культуру і спорт, вивченні їх впливу на покращення результатів тренувань та спортивних досягнень, дослідженні користувацького досвіду та задоволеності від використання цифрових рішень, а також на аналізі різних моделей фінансування та бізнес-моделей для забезпечення сталого розвитку цифрових ініціатив у галузі фізичної культури і спорту.

Література

1. Андреев П. Ю. Сучасний стан цифрової трансформації та штучний інтелект як засіб цифровізації освітнього процесу в галузі фізичної культури і спорту. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса*

Шевченка. 2022. № 3. С. 116-126.

2. Білавич Г. Вплив цифровізації освіти, дистанційного навчання на розвиток рухової активності та здоров'я збереження здобувачів освіти. *Молодь і ринок*. 2021. № 11-12. С. 50-55.

3. Двігун А.О. Механізми розвитку фізичної культури та спорту в умовах децентралізації. *Публічне управління та адміністрування*. 2020. №6. С.125-132.

4. Кургузенкова Л. А. Цифрова трансформація в сфері спорту. *Економіка і управління*. 2021. № 3. С. 132-139.

5. Якубовська Н. В. Реалізація маркетингових інструментів у трендах цифровізації спорту та індустрії фітнесу. *Інфраструктура ринку*. 2022. № 69. С. 141-145.

6. Ястреб Я. Фінансування фізичної культури і спорту. *ВІСНИК Київського національного торговельно-економічного університету*. 2022. № 144(4). С. 134–142.

7. Звіти Міністерства молоді та спорту України. URL: <https://mms.gov.ua/fizichna-kultura/statistichna-zvitnist/zviti> (дата звернення 01.06.2023).

References

1. Andreev, P.Y. (2022), “ The current state of digital transformation and artificial intelligence as a means of digitalization of the educational process in the field of physical culture and sports ”, Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University, vol. 3, pp. 116-126.

2. Bilavych, H. (2021), “ Influence of digitalization of education, distance learning on the development of physical activity and health of students ”, Youth and the market, vol. 11-12, pp. 50-55.

3. Dvihun, A.O. (2020), “ Mechanisms for the development of physical culture and sports in the context of decentralization ”, Public management and administration, vol. 6, pp.125-132.

4. Kurguzenkova, L. A. (2021), “ Digital transformation in the field of sports ”, Economics and management, vol. 3, pp. 132-139.

5. Yakubovska, N. V. (2022), “ Implementation of marketing tools in the trends of digitalization of sports and fitness industry ”, Market infrastructure, vol. 69, pp. 141-145.

6. Yastreby, Y. (2022), “ Financing of physical culture and sports ”, Bulletin of the Kyiv National University of Trade and Economics, vol. 144(4), pp. 134-142.

7. Ministry of Youth and Sports of Ukraine (2023), “Reports”, Available at: <https://mms.gov.ua/fizichna-kultura/statistichna-zvitnist/zviti> (Accessed 1 June 2023).

Стаття надійшла до редакції 14.06.2023 р.